

Samen opleiden is samen delen

Samenwerking kan mooie dingen opleveren. Philips en Douwe Egberts introduceerden samen de Senseo, en Albert Heijn, Bol.com en Budbee maken het mogelijk om pakketjes op te halen bij je supermarkt. RUN DMC en Aerosmith verlegden samen hun muzikale grenzen. Het onderwijs en het bedrijfsleven hebben inmiddels ook dubbel en dwars bewezen mooie resultaten te kunnen boeken door samenwerking. Maar laten we ervoor waken dat de lasten teveel op de schouders van één partij komen te liggen.

De samenwerking tussen het onderwijs en het bedrijfsleven kent een aantal mooie voorbeelden. Onze Senseo's, zeg maar. Neem de 'MKB-route in het hbo' die mensen naar het hbo en het mkb leidt. En de ontwikkeling van praktijkgerichte vakken in delen van het vmbo, de belangrijke basis van de door het bedrijfsleven zeer gewaardeerde beroepskolom. Leerlingen maken door deze vakken sneller kennis met de beroepspraktijk en kunnen daardoor beter een studie- en beroepskeuze maken.

Studenten kunnen in de duale mkb-route al salaris verdienen, terwijl ze werken én leren. Bedrijven hebben al vroeg contact met potentiële nieuwe medewerkers en deze worden op de werkvloer up-to-date

opgeleid. Er gebeurt nog veel meer.

Bedrijven stellen ruimte en apparatuur beschikbaar, zodat leerlingen en studenten bij hen in huis kunnen worden opgeleid. Zij leveren en faciliteren hybride docenten: medewerkers die zowel werknemer zijn als parttime docent. Ondernemers regelen rondleidingen en open dagen voor leerlingen en studenten, werken mee aan het vernieuwen van de inhoud van studierichtingen, zitten in werkveldcommissies, maken stage-afspraken en ga zo maar door.

Bedrijven werken graag mee, maar al deze inspanningen kosten wel tijd en geld. Het gaat meestal om individuele, kleinere bedrijven die hun nek uitsteken om (jonge) mensen mede op te leiden. Ik geef het je te doen om én een midden- of kleinbedrijf te runnen én tegelijkertijd studenten te enthousiasmeren en (mede) op te leiden. Te vaak merk ik bij met name de overheid een houding van 'Dat redden die bedrijven prima, ze hebben toch zelf baat bij die samenwerking?' Zeker zijn er voordelen, maar bedrijven verdienen ook steun voor hun rol in dit proces. Onderwijs is immers niet hun *core business*.

Hoe zouden we bedrijven die steun kunnen bieden? Dat kan heel basaal, door meer geld ter beschikking te stellen. Er bestaat al een subsidie-regeling praktijkleren, maar die financiële tegemoetkoming voor de leerbedrijven wordt steeds lager. Hybride docenten in vmbo, mbo en hbo zullen in de toekomst steeds meer nodig zijn. Een speciaal fonds om hen beter in te kunnen zetten, kan voor wat lucht zorgen.

Ook organisatiekracht kan soelaas bieden, bijvoorbeeld een projectmanager in de regio die bij de bedrijven opdrachten ophaalt voor de praktijkgerichte vakken in het vmbo, netwerken organiseert van het vmbo en het mbo met het bedrijfsleven en bedrijfsbezoeken centraal kan organiseren. Zo'n projectmanager kan leerlingen koppelen aan bedrijven, en die netwerken tussen scholen en bedrijven tot stand brengen. Een of meerdere scholen kunnen zo iets samen regelen met de samenwerkende bedrijven.

Samen goed opleiden is een collectief belang, dat vaak neerkomt op individuele, kleinere bedrijven. Als we willen dat zij zich kunnen blijven inzetten voor meer praktijkgericht onderwijs, dan is het belangrijk om ook de lasten samen te delen.

Gertrud van Erp

Beleidssecretaris onderwijs VNO-NCW en MKB-Nederland